U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **S. M.,** proti žalovanému: **Městský úřad Zábřeh**, se sídlem Masarykovo náměstí 6, Zábřeh, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2004, č.j. Soc/961/552/2004/Dv, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. prosince 2010, č. j. 38 Cad 15/2004 – 131,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“), kterým podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), krajský soud odmítl stěžovatelovu žalobu proti v záhlaví citovanému rozhodnutí jako nepřípustnou podle § 68 písm. a) s. ř. s. Důvodem byla skutečnost, že stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, aniž by v řízení před správním orgánem vyčerpal řádné opravné prostředky, v daném případě odvolání proti žalobou napadenému rozhodnutí.

Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě.

Ke kasační stížnosti nebyla přiložena plná moc advokáta, který by stěžovatele v řízení o kasační stížnosti byl zmocněn zastupovat.

O žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti rozhodl Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 3. 8. 2011, č. j. 38Cad 15/2004 - 165, a to tak, že tento návrh zamítnul z důvodu, že žalobce na výzvu soudu nezaslal vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech; krajský soud tudíž nemohl posoudit, zda žalobce zákonem stanovené podmínky pro ustanovení zástupce splňuje. Kasační stížnost

stěžovatele proti tomuto rozhodnutí Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 12. 2011, č. j. 3 Ads 137/2011 - 208, zamítl.

Usnesením ze dne 7. 3. 2012, č. j. 3 Ads 21/2012 - 16, Nejvyšší správní soud žalobce vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení předložil písemnou plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň byl žalobce poučen, že pokud tak neučiní, Nejvyšší správní soud posuzovanou kasační stížnost odmítne.

Stěžovatel zareagoval podáním ze dne 23. 3. 20102, kterým ovšem žádnou ze shora uložených povinností nesplnil. Uvedl pouze, že od 1. 1. 2012 by místo Městského úřadu Zábřeh měl na straně žalovaného vystupovat Úřad práce ČR a požádal, aby mu byl ustanoven zástupcem advokát Mgr. František Drlík.

Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval tím, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky řízení. V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce však nebyl zastoupen advokátem, i když je v řízení o kasační stížnosti toto zastoupení povinné. Jeho žádost o ustanovení advokáta krajský soud zamítl, neboť žalobce navzdory řádné výzvě neposkytl soudu informaci o svých majetkových poměrech a nebylo tudíž možné dovodit, že je u něj splněn předpoklad pro osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud žalobce vyzval k odstranění vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, žalobce ale výzvu soudu nerespektoval, do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložil. O opětovné žádosti žalobce datované dnem 23. 3. 2012 o ustanovení advokáta Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť žalobce ani k této žádosti své majetkové poměry nedoložil.

Nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s.

Co se týče námitky žalobce uplatněné v jeho podání ze dne 23. 3. 2012, že v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2012, č. j. 3 Ads 21/2012 - 16, je uveden neexistující žalovaný - Městský úřad Zábřeh, a že ve věci má jednat Úřad úpráce ČR, je nutno uvést následující. Nejvyšší správní soud přisvědčil žalobci v tom, že od 1. 1. 2012 skutečně došlo ke změně kompetencí jednotlivých správních orgánů na úseku výkonu státní správy ve věcech pomoci v hmotné nouzi. Podle ustanovení čl. VIII bod 9 zákona č.

366/2011 Sb. řízení zahájená pověřenými obecními úřady, obecními úřady obcí s rozšířenou působností nebo úřady městských částí hlavního města Prahy do dne nabytí úplné účinnosti tohoto zákona a pravomocně neskončená nebo přerušená v oblastech dávek pomoci v hmotné nouzi a příspěvku na péči dokončí Úřad práce ČR.

V projednávané věci je však podstatné, že Městský úřad Zábřeh, jehož rozhodnutí žalobce svojí žalobou napadl, nebyl jako prvoinstanční správní orgán v soudním řízení o správní žalobě procesně legitimován. Podle ustanovení § 69 s. ř. s. totiž platí, že účastníkem řízení (žalovaným) je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Jedině tento správní orgán mohl vystupovat v souladu s § 69 s. ř. s. jako žalovaný v přezkumném soudním řízení. Jestliže Městský úřad Zábřeh nebyl v soudním řízení procesně legitimován, nemohla jeho procesní legitimace ani přejít na jiný správní orgán, tedy ani na Úřad práce ČR, na který přešla působnost Městského úřadu Zábřeh podle ustanovení čl. VIII bod 9 zákona č. 366/2011 Sb.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. dubna 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu